

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 177/21
Люксембург, 6 октомври 2021 г.

Заклучение на генералния адвокат по съединени дела C-368/20 и C-369/20
Landespolizeidirektion Steiermark

Според генерален адвокат Saugmandsgaard Øе държава членка, изправена пред трайни сериозни заплахи за общественения ред или вътрешната сигурност, може да въведе повторно контрола на вътрешните си граници за повече от шест месеца

При все това превишаването на този срок е подчинено на особено строги условия

На NW е наложена в Австрия глоба от 36 EUR за това, че през август 2019 г. е преминал словенско-австрийската граница при Шпилфелд без да разполага с валиден пътен документ. Всъщност NW е отказал да представи своя паспорт при поискване от инспектора, считайки, че контролът на вътрешните граници на Шенгенското пространство е в разрез с правото на Съюза. През ноември 2019 г. NW отново е подложен на гранична проверка при влизане с лек автомобил в Австрия (отново в Шпилфелд), идвайки от Словения.

NW оспорва тези две проверки, както и глобата пред Landesverwaltungsgericht Steiermark (Областен административен съд Щирия) (Австрия). Последният иска от Съда да тълкува правото на Съюза и по-специално Кодекса на шенгенските граници¹, който има за цел да гарантира отсъствие на всякакъв контрол на лицата при преминаване на вътрешните граници.

Landesverwaltungsgericht Steiermark сочи, че от септември 2015 г. в контекста на миграционната криза Австрия въвежда повторно контрола на границата си със Словения. Впоследствие тези проверки продължават да се извършват въз основа на различни изключения, предвидени в Кодекса на шенгенските граници.

Към момента на спорните проверки, тоест през 2019 г., Австрия вече е използвала едно и също изключение² няколко пъти поред, всеки път за срок от шест месеца. Това изключение разрешава на държавите членки при извънредни обстоятелства, когато са изправени пред сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, да въведат повторно временен граничен контрол на вътрешните граници при определени условия. При все това кодексът предвижда в това отношение максимална продължителност от шест месеца.

При така описаните факти, **Landesverwaltungsgericht Steiermark иска да се установи дали Кодексът на шенгенските граници допуска повторно прилагане на разглежданото изключение в случай, че след изтичането на шестмесечния срок държава членка все още е изправена пред сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност.**

В заключението си с днешна дата генерален адвокат Henrik Saugmandsgaard Øе предлага на този въпрос да се отговори отрицателно. При все това, когато става дума по същество за продължаване на предходната сериозна заплаха („подновена заплаха“),

¹ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 2016 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. (ОВ L 251, 2016 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Кодекс на шенгенските граници“).

² Предвидено в член 25, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници.

той счита, че принципът на пропорционалност налага за такова повторно прилагане да се спазват **особено строги критерии**.

Генералният адвокат счита, че тълкуване, **според което изключението не може да бъде повторно приложено няколко пъти поред, има опасност да доведе до неприемливи, и дори абсурдни резултати**.

Всъщност **сериозните заплахи за обществения ред или вътрешната сигурност не са непременно ограничени във времето**.

Освен това и преди всичко, подобно тълкуване може да засегне правомощията за поддържане на обществения ред и опазване на вътрешната сигурност, които са запазени за държавите членки. Всъщност, ако държава членка бъде принудена да премахне строго необходим контрол на своите граници след изтичането на срока от шест месеца, тя ще бъде възпрепятствана да упражни правомощията и отговорностите, които носи. Според генералния адвокат е немислимо законодателят да е имал намерение да постигне подобен резултат и съответно да изключи възможността за повторно прилагане на въпросното изключение в случай на „подновена заплаха“.

Той припомня по-конкретно, че Кодексът на шенгенските граници цели не само да гарантира отсъствие на всякакъв контрол на вътрешните граници, но и опазването на обществения ред и борбата срещу всички заплахи за обществения ред. При това положение **правомощията и отговорностите на държавите членки в тази област не могат да бъдат ограничавани с абсолютни срокове**.

Макар генералният адвокат да счита, че Кодексът на шенгенските граници следва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска **повторно прилагане** на разглежданото изключение в случай на „подновена заплаха“, той все пак приема, че когато съответната сериозна заплаха по същество е сходна с предходната, **изискването за пропорционалност налага значителни ограничения** в това отношение, като въвежда особено строги условия за такова повторно прилагане.

Засегнатата държава членка трябва по-конкретно да обясни, въз основа на конкретни, обективни и специализирани в тази област анализи, от една страна, защо подновяването на контрола е подходящо, като оцени степента на ефективност на първоначалната мярка за повторно въвеждане на контрола. От друга страна, тя трябва да уточни защо същият продължава да е необходим, като изложи основанията, поради които нито една друга полка мярка, не е достатъчна, като например използването на полицейски проверки, разузнаване, полицейско сътрудничество на равнището на Съюза, както и на международно полицейско сътрудничество.

Освен това, **когато става дума, както е в настоящия случай, за повторно прилагане, което е направено няколко пъти поред, всяко следващо повторно прилагане води до все по-стриктно отчитане на условието за завишена пропорционалност**.

Според генералния адвокат **Комисията**, на която подобна мярка трябва да бъде нотифицирана преди да бъде приета (както и на останалите държави членки), **трябва всеки път внимателно да проверява дали това условие е изпълнено**. В това отношение той изразява съжалението си, че Комисията не е представила становище, в съответствие с Кодекса на шенгенските граници, относно нотификациите, които ѝ изпратила Австрия, при все че тя счита същите за необосновани.

Накрая, според генералния адвокат, когато държава членка подлага гражданите на Съюза на проверка на лицата на вътрешните граници, съгласно изискванията на Кодекса на шенгенските граници тази проверка е в съответствие и с правото на свободно движение на гражданите на Съюза, гарантирано с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и Хартата на основните права на Европейския съюз.

От това следва, че при подобни обстоятелства, евентуалното налагане на санкция за неизпълнение на задължението за представяне на паспорт или лична карта не е в разрез с правото на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключениеето на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☐ ☎ (+32) 2 2964106